

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z wniosku S. [...] Inc. z siedzibą w M., O., Kanada
z udziałem T. [...] S.A. w W.
o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu państwa obcego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 listopada 2020 r., sygn. akt VII AGz [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od S. [...] Inc. z siedzibą w M., O., Kanada na rzecz T. [...] S.A. w W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił postanowienie Sądu Okręgowego w W. z 15 czerwca 2020 r. w ten sposób, że oddalił wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu państwa obcego.

Wnioskodawca wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na oczywiście błędne niezbadanie prawa obcego, gdy było to obligatoryjne oraz niezasadne pominięcie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (por. post. SN z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Nie ma podstaw do przyjęcia oczywistej wadliwości zaskarżonego orzeczenia we wskazanym wyżej rozumieniu. Nieuzasadnione jest stanowisko skarżącego, że Sąd Apelacyjny pominął dowód z dokumentu w postaci przedstawionego wyciągu z wirtualnej bazy danych. W rzeczywistości Sąd dokument ten dostrzegł, jednak ocenił, że nie sposób uznać go za dowód prawomocności i wykonalności orzeczenia. W tym kontekście należy wskazać, że

zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące oceny dowodów, w związku z czym kwestia ta nie może podlegać badaniu przez Sąd Najwyższy. Ma to przesądzające znaczenie, gdyż przyjęcie, że nie wykazano prawomocności i wykonalności orzeczenia sądu obcego, jest wystarczającą podstawą oddalenia wniosku w niniejszej sprawie. Niezależnie jednak od powyższego Sąd Najwyższy nie podziela również stanowiska skarżącego, że zastosowanie przez Sąd Apelacyjny klauzuli porządku publicznego było wadliwe w sposób oczywisty.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu adwokata w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 6 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[as]